

מ"ת 43096/08/18 - מדינת ישראל נגד מאיר אסור

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 43096-08-18 מדינת ישראל נ' אסור (עציר)
תיק חיצוני: 365996/2018

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב מאיר אסור (עציר)

החלטה

זוהי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום ורקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת סכין שלא כדין והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.

מדובר באירוע מיום 13.8.18, בסמוך לשעה 10.00, בו רכב המשיב על אופניים חשמליים בקריית שמונה, עת נצפה על ידי שוטרי סיור, אשר הורו לו לעצור. המשיב לא עצר, אלא החל לברוח בנסיעה מהירה. השוטרים רדפו אחרי המשיב, והוא, במהלך המרדף, הכניס לפיו דבר מה, אשר מאוחר יותר, לאחר שנעצר, התברר כסם מסוג הרואין, מחולק לשמונה מנות, במשקל כולל של קרוב ל- 1.3 גרם.

בנוסף, המשיב החזיק על גופו להב של סכין יפני.

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

2. בדיון מיום 26.8.18 אישר בא כוחו של המשיב כי מתקיימות ראיות לכאורה, ואף על פי כן, ביקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, אף בלא קבלת תסקיר. נטען כי על אף שמתקיימת עילת מעצר סטטוטורית, מדובר במקרה זה למעשה בעילת מעצר מוחלטת. הסנגור טען טענות הנוגעות לחולשה ראייתית מסויימת, אשר בה יש, על פי הטענה, להשפיע על החלטה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. נטען כי המשיב מכור לסמים, ואף טעון הגנה, אשר ברח מהשוטרים לנוכח חששו מפני אויבים, ושלא במטרה להפריע לשוטרים.

לגבי הסמים (כאמור סם מסוג הרואין המחולק לשמונה מנות) נטען כי מדובר בסמים לשימוש עצמי בלבד. ואילו לגבי הסכין (אותו להב של סכין יפני) נטען כי מדובר ב"חתיכת ברזל" באורך של 2.5 ס"מ, אשר ספק אם ניתן לכנותו סכין. לסיכום טענותיו, טען הסנגור כי האירוע שבכתב האישום והעבירות המיוחסות, אינן מקימות, בנסיבות ביצוען, מסוכנות. הסנגור ביקש לשחרר את המשיב לחלופה קלה ביותר, והתנגד, כאמור, לדרישת המבקשת לקבל תסקיר טרם החלטה.

3. באותו הדיון עמדת המבקשת הייתה כי יש להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר. התובע הפנה לעברו הפלילי המכביד של המשיב, ואיזכר פסיקה בנוגע לנחיצותו של תסקיר מעצר במקרים דוגמת זה הנוכחי.

4. בהמשך לדיון, קבע בית המשפט (כב' סגנית הנשיא הש' נבילה דלה מוסא) מועד להשמעת החלטה לאחר עיון, ואולם עוד טרם מועד זה, הגיש המשיב בקשה מעודכנת, בה ביקש לשקול לשחרר אותו לחלופת מעצר באשפוזית "הדרך", וביקש הפעם לקבל תסקיר מעצר. לאור הודעת המשיב ובקשתו, הורתה כב' השופטת דלה מוסא לשרות המבחן להגיש תסקיר מעצר, ולבחון את הצעת המשיב.

תסקיר שרות המבחן

5. שרות המבחן סקר בהרחבה את נסיבותיו האישיות של המשיב, רווק בן 45, אשר השתחרר ממאסרו האחרון בחודש יוני שנה זו. צוין כי המשיב לא טופל במהלך מאסרו המשמעותי האחרון בכל הליך טיפולי, וכי נטל תחליף סם עד לאחרונה.

המשיב דיווח לקצין המבחן כי תוך זמן קצר לאחר שחרורו ממאסרו נפל שוב לשימוש מאסיבי בסמים שונים. צוין כי המשיב יזם, טרם מעצרו הנוכחי, פנייה ליחידה לטיפול בהתמכרויות בעיריית קריית שמונה, וכי אף השלים את הבדיקות וההכנות לקראת קליטה באשפוזית "הדרך", ואולם מעצרו קטע את ההליך.

נמסר כי המשיב בן למשפחה שמנתה זוג הורים ושבעה אחים ואחיות. אביו נפטר לפני 3 שנים ואמו הלכה לעולמה מספר חודשים לפני כן. בנוסף נמסר כי מגיל צעיר התגלו אצל המשיב בעיות בתפקוד וקשיי למידה, וכי הוא החל את מעורבותו בפלילים בגיל צעיר, לאחר שנשר מבית הספר בהיותו בן 10 שנים.

שרות המבחן התייחס לעברו הפלילי המכביד של המשיב, שצבר עבירות רבות מגיל קטנות, וריצה מאסרים, חלקם ממושכים, בגין עבירות רכוש רבות עבירות אלימות ועבירות סמים.

שרות המבחן העריך כי קיים **סיכון ברמה בינונית עד גבוהה** להישנות עבירות על ידי המשיב, נוכח תלותו

בחומרים ממכרים ודפוסי שימוש פוגעניים, ללא הפעלת שיקול דעת ובקרה פנימית, וכן נוכח העדר יציבות במסגרות חייו והיותו חשוף למגע עם גורמים שוליים.

יחד עם זאת, שרות המבחן ציין את התגייסותו של המשיב לטיפול מתוך יוזמה אישית ונתן משקל לקידום קליטתו לטיפול.

שרות המבחן המליץ על חלופה טיפולית למשיב באשפוזית "הדרך", בה כאמור, השלים המשיב את ההכנות לגמילה ושם נקבע מועד לקליטתו ליום 26/9/18. עוד הומלץ כי אחותו של המשיב, הגברת חנה צולקר תשמש ערבה מגבה למשיב לאחר שהביעה את נכונותה לעשות כן. צוין כי הגברת צולקר בת 60, תושבת קריית שמונה, נשואה ואם לילדים בוגרים, מודעת למצבו של המשיב ולקשייו, וכי קיימת בין השניים מערכת יחסים קרובה וחיובית.

בנוסף המליץ שרות המבחן להטיל על המשיב צו פיקוח מעצר לתקופה של 6 חודשים, במהלכם יעקוב שרות המבחן אחרי קליטתו של המשיב באשפוזית, וידווח לבית המשפט אודות הקהילה שתקבע עבורו להמשך טיפול.

6. בדיון מיום 20.9.18, התנגד ב"כ המבקשת להמלצת שרות המבחן. נטען כי נתוניו של המשיב אינם מתאימים לשיבוץ בגמילה במסגרת הליך המעצר, בהתאם להלכת סוויסה של ביהמ"ש העליון, וכי שיבוץ בגמילה ייתכן רק במסגרת התיק הפלילי.

דין והכרעה

7. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ולא בלי התלבטות - החלטתי לקבל את המלצת שרות המבחן ולאפשר למשיב להשתלב כבר בשלב זה, בו נדונה הבקשה למעצרו עד תום ההליכים, במסגרת לגמילה מסמים.

8. בטרם אנמק את החלטתי, אציין כי בניגוד לטענות ב"כ המשיב, מצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה וקמה עילת מעצר ממשית שעניינה מסוכנות.

מדובר בעילת מעצר אשר איננה רק סטטוטורית, ואינה נובעת רק מכמות הסמים מסוג הרואין, אשר המשיב נמצא מחזיק על גופו, ואשר מקימה חזקה כי לא יועדה לשינוש עצמי בלבד. דווקא כמות הסמים כשלעצמה, אינה שוללת את האפשרות שהמשיב יצליח לשכנע שמדובר בסמים לשימוש עצמי בלבד, שכן מדובר בשמונה מנות סם, שהוחזקו על ידי מי שמכור לסמים קשים.

מסוכנותו של המשיב הנה מסוכנות מוחשית, הצפויה מפניו נוכח האינדיקציה שהוא כעת משתמש פעיל בסמים קשים. הקשר בין התמכרות לסמים לבין ביצוע עבירות רכוש ואליומות היו קשר ידוע שאינו טעון הוכחה. לגבי המשיב, שלחובתו הרשעות רבות, גם מהעת האחרונה בעבירות אלו ורכוש תכופות, ואשר השתחרר מבית הסוהר אך בחודש יוני האחרון - הצפי למסוכנות הנו צפי מוחשי ומובהק, שמא יבצע עבירות נוספות.

9. רמת מסוכנותו של המשיב מתגברת באופן ממשי בשל עבירת החזקת הסכין שביצע לכאורה. טענת הסנגור כי מדובר בלהב של סכין יפני, שאורכו 2.5 ס"מ בלבד, ולכן ספק אם קמה מסוכנות מהחזקתו - דינה להידחות. מדובר בכלי חד, שלכאורה, על פי מראהו בצילום שבתיק החקירה, יכול לפצוע או אף להרוג, ולכן הוא עומד בהגדרתו של סעיף 184 לחוק העונשין. המשיב, כשנתפס על ידי השוטרים, מסר בהזדמנות הראשונה, כשהלהב נמצא על גופו על ידי השוטרים, וכשנשאל למטרת נשיאתו, כי הוא מאויים, ולכן מחזיק בלהב להגנה עצמית (ראה דו"ח של השוטר נדב מוטעי, מיום 13.8.18, מסומן יד').

רק מאוחר יותר שינה המשיב את גרסתו ומסר את הגרסה שהשמיע סנגורו, לפיה הוא מחזיק בלהב החד כדי להכין לעצמו את מנות הסם.

כך או אחרת, ההחזקה של להב הסכין איננה כדין, והמשיב, בגרסתו המאוחרת, אינו מפריך את המסוכנות שעלולה לנבוע ממכור לסמים, שביצע בעבר עבירות אלימות, ואשר חמוש בכלי חד.

10. קיימות איפוא ראיות לכאורה, ללא חולשה מיוחדת, וכן עילת מעצר מוחשית, כשאף שרות המבחן העריך את המסוכנות לביצוע עבירות נוספות כבינונית עד גבוהה. אף על פי כן, כאמור, החלטתי להיעתר לבקשת המשיב ולקבל את המלצת שרות המבחן לגביו.

החלטתי מתבססת בין יתר השיקולים על עמדת המבקשת, אשר בדיון מיום 26.8.18, ביקשה לקבל תסקיר מעצר, ואפילו עמדה על כך. כאמור, דווקא הסנגור התנגד באותו הדיון לקבל תסקיר, אם כי בסופו של דבר שינה את טעמו, וביקש ששרות המבחן ישקול את מסלול הגמילה שהמשיב הציע. אמנם, עמדת המבקשת, שביקשה לקבל תסקיר, אין פירושה משום ההתחייבות לקבל את המלצת התסקיר, ואולם יש לעמדה זו משקל. פירושה המשתמע של עמדה זו, הנה כי התובע, אשר היה מודע לעברו המכביד של המשיב, ובכל זאת ביקש בחינה בתסקיר מעצר, לא שלל מכל וכל אופציות אשר שרות המבחן עשוי להציע, לשחרור בחלופה, ובמיוחד לחלופה טיפולית.

11. עמדת המבקשת איננה הנימוק היחידי להחלטה לשחרר את המשיב למסלול גמילה, ומצאתי כי ניתן לשקול את שחרור המשיב לאשפוזית גם מנימוקים אחרים. בע"פ 1981/11, **אשר סוויסה נ' מ"י**, דן ביהמ"ש העליון (כב' השופט עמית) בקריטריונים להפניית נאשם בפלילים המכור לסמים להליך גמילה כבר בשלב הדיון בבקשת המעצר. נקבע כי ככלל, המסגרת המתאימה יותר לבחינת שילוב בגמילה הנה בדיון הפלילי, ולא בדיון המעצר, ואולם לכלל זה קיימים יוצאים מהכלל, ואלה אינם נדירים, ותלויים במספר מבחנים. אחד המבחנים, אשר הנו רלוונטי לגבי המשיב, הנו השאלה אם מדובר בכוונות גמילה אשר הנאשם החל לממש עוד בטרם הסתבך בתיק הפלילי נשוא הדיון. משיב אשר נקט כוונות למצוא לעצמו מסגרת גמילה ללא קשר להסתבכותו, זוכה לאמון מסוים, אשר נמנע ממי שמבקש להיגמל רק לאחר שהואשם ונעצר, ולכן חשוד בחוסר כנות ובתועלתנות.

המשיב הגיש אסמכתא, ששרות המבחן בירר את נכונותה לשביעות רצונו, על פנייה עצמאית של המשיב לאשפוזית "הדרך" עוד טרם מעצרו על ידי השוטרים בקרית שמונה כמפורט בכתב האישום.

פעולתו של המשיב, אמנם אינה מבטיחה הצלחה במסלול הקשה של גמילה מסמים, ובעבר המשיב נכשל בנסיונות גמילה, אך בסופו של דבר, שרות המבחן המליץ לתת לו את ההזדמנות אותה הוא מבקש. התרשמתי מהאמור בתסקיר, על כך ששרות המבחן לא המליץ בעבר לשחרר את המשיב ממעצר בתיקים פליליים קודמים, ואולם כעת שוכנע שרות המבחן כי ראוי לתת למשיב הזדמנות.

12. לא ראיתי, במקרה זה, הכרח לעכב את ההכרעה לגבי יציאה לגמילה עד לדיון המתאים בתיק הפלילי המקביל, כפי שמבקשת המבקשת/מאשימה. מדובר בתיק בלתי מורכב, ואף על פי כן הוא עלול להימשך זמן לא מבוטל. דחייה של יציאה למסגרת טיפולית, אשר מוכנה לקלוט את המשיב כבר בקרוב, בפיקוח שרות המבחן בצו מעצרים - תהיה במקרה זה דחייה לא רצויה.

13. אמנם שחרורו של המשיב לאשפוזית, ובהמשך, אם יצליח ויתמיד, למסגרת המשך, כרוכה בסיכון לא מבוטל, ואולם בנסיבות ביצוען לכאורה של העבירות הנוכחיות, מצאתי כי הסיכון הוא הגיוני וסביר. לעניין זה אציין כי המשיב איננו מואשם הפעם בעבירות אלימות, אף לא בעבירות רכוש.

14. לסיכום, לנוכח כל האמור לעיל -

א. אני מורה לשרות המבחן לתאם מועד חדש לקליטתו של המשיב באשפוזית "הדרך". שרות המבחן יתייחס לאופן הגעתו של המשיב לאשפוזית, בתיאום עם המקום.

ב. אחותו של המשיב, שהוצעה כמשמורנית מגבה, תענה על שאלות ב"כ המבקשת, כך שניתן יהיה להתרשם ממנה ישירות, בנוסף להתרשמותו של שרות המבחן.

ג. בהיעדר מניעה, ייקבע מועד לדיון נוסף, שבו המשיב ישוחרר "מדלת לדלת" לאשפוזית, תוך קביעת הגבלות וערבויות שיבטיחו דיווח בגין הפרה, ובצו פיקוח מעצרים כמומלץ.

נקבע להמשך דיון ולקבלת תסקיר משלים ליום 11.10.18 שעה 09:00.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ט, 03 אוקטובר 2018,
במעמד הנוכחים.**

עמוד 5

